

γμα, προικίσει, ποιεῖ / ως βούλεται. Καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς ἐγράψαμεν τὸ παρὸν / ἐπὶ μαρτυρίας τῶν εὑρεθέντων. Ἐπὶ ἔτους 1683 / ἐν μηνὶ Αὐγούστω 24, μαρτυρούντων ἀσφαλῶς

Ἄναστάσης τῆς Χαλαμαντρίνας γαμπρὸς μαρτυρῶ
Γιώργης Ἀθανάση υἱὸς μαρτυρῶ
Καὶ ἐγὼ ὁ γράψας παπα-Δημήτριος παπα-Κωνσταντῆ.

12

(Τούρκικη σφραγίδα)

5 Φεβρουαρίου 1726

Διὰ τοῦ παρόντος μου γράμματος καὶ τῆς ἡμῶν ὁμολογίας / καὶ ἀποδείξεως ὁμολογῶ ἐγὼ ἡ Μαρία τοῦ Πενέτου / ἔστωντα καὶ νὰ ἔχω γονικὰ πατρικά μου πράματα ἀρχὴ / τὰ σπίτι μου εἰς τὸ Λάλαρε τὸ ἔνα εἶναι πλησίον τοῦ Γεώργη / τοῦ Κατσίλια καὶ ἀποκάτωθε τοῦ Βροκόλακα καὶ ἔτε / ρο σπίτι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ αὐτὸν πλησίον τοῦ Γεώργη / τοῦ Κατζίλια καὶ ἕπα πιθάρι ὁμπρὸς στὸν ὄπα καὶ τὸ χωράφι μου / εἰς τὸ Κάμπο εἰς τὴν Ἀγία Ἀννα πλησίο Δημήτρη τοῦ Λέκα καὶ ἔνα / πάπλωμα καὶ δύο σεντόνια παπακέρα καὶ δύο περσικέφαλάδες / λουρητὲς καὶ φουστάνια τέσσερα καὶ ἔνα χάρκουμα καὶ ἕπα πέτρα / καὶ ἔνα τηγάνι καὶ ἔνα ταβάνι καὶ δύο βιστίνες. Καὶ τὰ πουλοῦ ἀπὸ / τὴν αὐλερανήμέρα πρὸς τὴν ἀνηψιά μου τὴ Καλὴ τοῦ Πενέτου διὰ τῆς ἀσιλάνια τρεχντα ἐγτῷ καὶ ἔλαβα ἐγὼ ἡ Μαρία τοῦ Πε / νέτου τὰ ἀσπρα χειροδότως ἀπὸ τὴν Καλὴ τὴν ἀνηψιά μου καὶ νὰ / ἔχῃ καὶ αὐτὴ τὰ πράματα τὰ γραφόμενα ως πράματα ἐδικά / της ποιεῖ ως βούλεται. Καὶ διὰ τὸ βέβαιον τῆς ἀληθείας ἔγινε τὸ παρὸν / κατέμπροσθε τῶν ὑποκάτωθε ὑπογεγραμμένων μαρτύρων. / Ἐπὶ ἔτους 1726 ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 5.

Παπα-Δημητράκης μαρτυρῶ. Παπα-Γιώργης μαρτυρῶ. Γεώργης Νικολοῦ μαρτυρῶ
Γεώργης παπα-Μιχαλάκη καὶ γραμματικὸς τῆς χώρας μαρτυρῶ

Παπα-Νικολάτζης γράφω καὶ μαρτυρῶ

13

5 Αὐγούστου 1728

Φανερὸν καὶ εὔδηλον ἔστων τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ως ὅτιν καγών ἡ Καλὴ τοῦ Νικόλα, ἡ γυνὴ / Γεωργίου παπα-Ιωάννου ἔστοντας μὲ τὸ νὰ ὑπομένων καὶ νὰ βρεθοῦμε μὲ τὸν υἱόν μου τὸν Σταμάτη / τώρα χρόνους εἴκοσι πέντε νὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιά μου καὶ τὴν ζωάρκειά μου καὶ τὴν ἀπασάν μου / μέριμνα ὅτι καὶ ἀν ἥθελαν. Ἐγὼ ως ἀνθρωπος ὅπου ἥμουν ζωντανὴ εἰς τὸν κόσμον καὶ ἡ / θελαν ἀπαντα τὰ ἀνθρώπινα νὰ κυβερνῶμε, μάλισταν ὅπου μοῦ ἔδωσε καὶ ἀσλάνια / τὸν ἀριθμὸν 64 ἥγουν ἔξηντα τέσσεραν, πλέον τίποτας ἀπὸ ταῦτα δὲ τοῦ / ἔδωσα. Τώρα λέγων καὶ